

Τὸ Πατριαρχεῖο Κωνσταντινουπόλεως ἐξακολουθεῖ νὰ στηρίξῃ τὸ χρεωκοπημένο «Π.Σ.Ε.»*

Ὁ κ. Βαρθολομαῖος καὶ πάλι δὲν ὀρθοτομεῖ

Οπατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως κ. Βαρθολομαῖος σὲ συνέντευξί του, τὴν ὁποία παρέχωρησε στὸν Ἄλκη Κούρκουλα τὴν 15.1.1999, ἐξέφρασε μεταξὺ ἄλλων καὶ ἀπόψεις τουλάχιστον παράδοξες, ὅσον ἀφορᾷ τὶς σχέσεις τοῦ Πατριαρχείου μὲ τὸ «Παγκόσμιο Συμβούλιο Ἐκκλησιῶν».

Ὁ πατριάρχης κ. Βαρθολομαῖος καὶ ὁ Καρδινάλιος κ. Κάσιμου στὴν Ἐρονική Ἐορτὴ τῆς Κωνσταντινουπόλεως - Φανάριον, 30.11.1994.

Θέσις α΄. Τὸ ἔργο τοῦ «Π.Σ.Ε.» «ἀποβλέπει εἰς τὴν ἀποκατάστασιν τῆς ὁρατῆς ἐνότητος τῆς Ἐκκλησίας».

◆ **Θέσις** γνωστῆ τῶν Οἰκουμενιστῶν, ἡ ὁποία ἐκφράζει δύο ἀτοπήματα:

α) ἀποσιωπᾷ, ὅτι «ὁρατὴ ἐνότης τῆς Ἐκκλησίας» ὑφίσταται στὰ ὄρια τῆς Ὁρθοδόξου, τῆς Μιᾶς καὶ Μόνης, Ἐκκλησίας· οἱ μὴ Ὁρθόδοξοι Κοινότητες ἔχουν ἐκπέσει αὐτῆς τῆς Ἐνότητος·

Οἰκουμενισμὸς ἔχει ὡς βασικὸ του θεμέλιο - ὡς ἀπόρροια τῆς ἀντι-πατερικῆς Βαπτισματικῆς Θεολογίας - τὴν ἀντίληψιν, ὅτι μεταξὺ Ὁρθοδόξων καὶ ἑτεροδόξων/αἰρετικῶν ὑφίσταται ἡ «ἀόρατος ἐνότης», ἀνήκουν ἅπαντες στὴν Μία Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ, ἡ δὲ Οἰκουμενικὴ Κίνησις ἀποβλέπει στὴν ἀποκατάστασιν καὶ τῆς «ὁρατῆς ἐνότητος».

Θέσις β΄. Τὸ «Π.Σ.Ε.» ἀποτελεῖ ἕναν «Ὄργανισμὸν πρακτικῆς συνεργασίας μεταξὺ τῶν χριστιανῶν διαφόρου δόγματος».

◆ **Καὶ** αὐτὴ θέσις γνωστῆ τῶν Οἰκουμενιστῶν, ἡ ὁποία παραλέμπει στὴν ἐπίσης ἀντι-πατερικὴ Θεολογία τῆς Κοινῆς Διακονίας καὶ τὸν Δογματικὸ Συγκρητισμὸ, ἐφ' ὅσον εἶναι ἀδιανόητος - ἐξ ὀρθοδόξου ἀπόψεως - ἢ ἀπὸ κοινοῦ Διακονία τοῦ κόσμου μὴ προϋφισταμένης τῆς ἐνότητος ἐν τῇ Πίστει καὶ ἐνῶ ἐξακολουθοῦν οἱ διηρημένοι Χριστιανοὶ ἐμμένοντες ἀμετακίνητοι στὶς οἰκειῆς δογματικῆς θέσεις των.

Θέσις γ΄. «Ὅπως δὲν προδίδει τὴν πατρίδα του ὁ συμμετέχων εἰς ἕνα διεθνικὸν Ὄργανισμὸν, συγκείμενον ἀπὸ ἔθνη ἔχοντα ἄλλα πολιτισμικὰ πρότυπα, ὡς ὁ ΟΗΕ,

β) ὑπενθυμίζει, ὅτι ὁ

οὕτω καὶ ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία δὲν προδίδει τὴν πίστιν τῆς συμμετέχουσα εἰς τὸ Παγκόσμιον Συμβούλιον Ἐκκλησιῶν, εἰς τὸ ὁποῖον πλειοψηφοῦν οἱ Προτεστάνται».

◆ **Ἡ ἀναφορὰ** στὸν «Ο.Η.Ε.», ὡς προτύπου συνεργασίας, οὐσιαστικῶς παραπέμπει στὴν *Πατριαρχικὴ Ἐγκύκλιον τοῦ 1920*, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ τὸ θεμέλιο καὶ τὸν *Καταστατικὸ Χάρτη* τοῦ «Π.Σ.Ε.» καὶ ἡ ὁποία εἶναι θεολογικῶς διάτρητος: μέσῳ αὐτῆς, ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία **ἀλλοιώνει τὴν ἐκκλησιολογικὴ τῆς αὐτοσυνειδησία** καὶ θεοαίως «προδίδει τὴν πίστιν τῆς», ἐφ' ὅσον οἱ τρεῖς κύριες βάσεις τῆς εἶναι ἡ *Βαπτισματικὴ Θεολογία*, ὁ *Δογματικὸς Συγκρητισμὸς* καὶ ἡ *Ἐγκοσμοκρατικὴ Προοπτικὴ*. □

→ Βλ. περιόδ. «**Θεὸς καὶ Θρησκεία**», ἀριθ. 1/Μάρτιος 1999, σελ. 15-29.

(*) «Ὁρθόδοξος Ἐνημέρωσις», ἀριθ. 35/Ἰανουάριος-Μάρτιος 2000, σελ. 145.